

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS MEDŽIOKLĖS ĮSTATYMO NR. IX-966
5 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO NR. XIIIIP-4819, LIETUVOS RESPUBLIKOS
MEDŽIOKLĖS ĮSTATYMO NR. IX-966 5 STRAIPSNIO PAKEITIMO IR PAPILDYMO 5¹
STRAIPSNIU ĮSTATYMO NR. XIIIIP-4823, LIETUVOS RESPUBLIKOS MEDŽIOKLĖS
ĮSTATYMO NR. IX-966 PAPILDYMO 5¹ STRAIPSNIU ĮSTATYMO NR. XIIIIP-4825 IR
LIETUVOS RESPUBLIKOS GYVŪNŲ GEROVĖS IR APSAUGOS ĮSTATYMO NR. VIII-
500 3 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO NR. XIIIIP-4845 PROJEKTŲ**

Nr.
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2020 m. birželio 9 d. sprendimo Nr. SV-S-1638 „Dėl teisės aktų projektų išvadų“ 8-11 punktus, Lietuvos Respublikos Vyriausybė nutaria:

1. Nepritarti Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymo Nr. IX-966 5 straipsnio pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIIIIP-4819 (toliau – Įstatymo projektas Nr. XIIIIP-4819) dėl šių priežasčių:

1.1. Įstatymo projekte Nr. XIIIIP-4819 siūloma nustatyti, kad Aplinkos ministerija turėtų užtikrinti, kad medžioklė Lietuvos Respublikos teritorijoje būtų vykdoma laikantis Lietuvos Respublikos medžioklės įstatyme nurodytų etiškumo, racionalumo, gyvūnų apsaugos, saugumo ir sėkmės kriterijų, įskaitant draudimą vykdyti medžioklę tam prieštaraujančiais būdais ir (ar) įrankiais. Pirma, minimų etiškumo, racionalumo, gyvūnų apsaugos, saugumo ir sėkmės kriterijų turinys neatskleistas, todėl siūlomas teisinis reguliavimas neatitiktų Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 6 punkte nustatyto teisėkūros aiškumo principo, reiškiančio, kad teisinis reguliavimas turi būti logiškas, nuoseklus, glaustas, suprantamas, tikslus, aiškus, nedviprasmiškas ir kad nesudarytų sąlygų skirtingai interpretuoti įstatymo nuostatas. Antra, jei Įstatymo projekte Nr. XIIIIP-4819 numatytas užtikrinimas turėtų pasireikšti Aplinkos ministerijai vykdant medžioklės proceso kontrolę, kuri siejama ne su politikos formavimu, o su jos įgyvendinimu, tai siūlomas nustatyti teisinis reguliavimas būtų nesuderinamas su Lietuvos Respublikos Vyriausybės įstatymo ir Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos valstybinės kontrolės įstatymo nuostatomis. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos Vyriausybės įstatymo 29 straipsnio 1 dalimi, *ministerija steigama formuoti valstybės politiką, taip pat organizuoti, koordinuoti ir kontroliuoti jos įgyvendinimą ministrui pavestose valdymo srityse*, o valstybės politiką ministrui pavestose valdymo srityse įgyvendina ir šios politikos formavimą ir įgyvendinimą aptarnauja įstaigos prie ministerijos, kaip tai numatyta Vyriausybės įstatymo 30 straipsnio 1 dalyje. Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos valstybinės kontrolės įstatymo 6 straipsnyje numatyta, kad aplinkos apsaugos valstybinę kontrolę Lietuvos Respublikoje vykdo biudžetinė įstaiga Aplinkos apsaugos departamentas.

1.2. Jei Įstatymo projektu Nr. XIIIIP-4819 siūloma numatyti, kad Aplinkos ministerija, siekdama užtikrinti, jog medžioklė Lietuvos Respublikos teritorijoje yra vykdoma laikantis Medžioklės įstatyme naujai įvedamų kriterijų, įskaitant draudimą vykdyti medžioklę tam prieštaraujančiais būdais ir (ar) įrankiais, priima teisės aktus, tai toks teisinis reglamentavimas būtų perteklinis, t. y. keliamam tikslui pasiekti teisinio reguliavimo keisti nereikia, kadangi galiojančio Medžioklės įstatymo 5 straipsnio 2 dalies 1 punkte numatyta, kad Aplinkos ministerija tvirtina Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisykles, kuriose *inter alia* nustato draudžiamus ir

leidžiamus medžioklės būdus ir jų taikymo terminus bei draudžiamus ir leidžiamus naudoti įrankius.

1.3. Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklėse, patvirtintose Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2000 m. birželio 27 d. įsakymu Nr. 258 „Dėl Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklių patvirtinimo“ (toliau – Medžioklės taisyklės), numatytu teisiniu reguliavimu įgyvendinamos 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvos 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos ir 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/147/EB dėl laukinių paukščių apsaugos bei Europos laukinės gamtos ir gamtinės aplinkos apsaugos (Berno) konvencijos (toliau – Berno konvencija) nuostatos dėl draudžiamų medžioklės būdų bei draudžiamų medžioklėje naudoti įrankių ir priemonių – šių apribojimų sąrašas sudarytas įgyvendinant išpareigojimą uždrausti neatrankinius medžioklės būdus, įrankius ir priemones, dėl kurių naudojimo laukinių gyvūnų ir paukščių populiacijos gali išnykti vietiniu mastu arba būti labai trikdomos. Į Medžioklės įstatymą įtraukus naujus ir neapibrėžtus kriterijus, pavyzdžiui, sėkmės, nacionalinis teisinis reguliavimas būtų nebesuderintas su minėtuose tarptautiniuose ir Europos Sąjungos teisės aktuose įtvirtintais tikslais ir principais, t. y. uždrausti tokius medžioklės būdus ir priemones, kurios gali sukelti stiprų rūšių populiacijos trūkumą ar net rūšies išnykimą vietiniu mastu.

2. Nepritarti Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymo Nr. IX-966 5 straipsnio pakeitimo ir papildymo 5¹ straipsniu įstatymo projektui Nr. XIIIIP-4823 (toliau – Įstatymo projektas Nr. XIIIIP-4823) ir jį lydinčiam Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo Nr. VIII-500 3 straipsnio pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIIIIP-4845 (toliau – Įstatymo projektas Nr. XIIIIP-4845) dėl šių priežasčių:

2.1. Įstatymo projekto Nr. XIIIIP-4823 aiškinamajame rašte nurodoma, kad medžioklėje leidžiamų naudoti įrankių teisinis reguliavimas, remiantis Konstitucinio teismo praktika, turi būti įtvirtintas įstatyme, kadangi tai yra apribojimai, kuriais daromas esminis poveikis medžioklei, kaip ūkinei veiklai. Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas yra konstatavęs, kad medžioklė, kaip žmogaus veiklos rūšis ir socialinis institutas, yra įvairialypis reiškinys, apimantis ir ūkinę veiklą (Konstitucinio Teismo 2005 m. gegužės 13 d., 2019 liepos 11 d. nutarimai), tačiau svarbiausi medžioklės, kaip ūkinės veiklos, ribojimai ir draudimai jau yra nustatyti Medžioklės įstatyme, t. y. nustatyti reikalavimai asmenims, kuriems gali būti suteikiama teisė medžioti ir išduodamas medžiotojo bilietas (14 straipsnio 1 ir 2 dalis), taip pat reglamentuota leidimo naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius tam tikrame medžioklės plotų vienetu (toliau – leidimas) išdavimo tvarka, *inter alia* reikalavimai asmeniui, kuriam gali būti išduodamas leidimas (10 straipsnio 1 dalis), bei nustatytos teritorijos, kuriose medžioti draudžiama (7 straipsnio 2 ir 4 dalys). Nustatant medžioklėje draudžiamus ir leidžiamus naudoti įrankius ar kitus reikalavimus medžioklei, pavyzdžiui medžioklės būdus ar terminus, asmeniui suteikta teisė vykdyti ūkinę veiklą – medžioti – nėra uždraudžiama ar apribojama (teisė medžioti išlieka, medžiotojo bilieto ar leidimo galiojimas nesustabdomas) – tiesiog asmuo, vykdydamas veiklą, privalo laikytis nustatytos tvarkos, kuri skirta užtikrinti jo paties saugumą, laukinės gyvūnijos apsaugą nuo neracionalaus ar neetiško naudojimo. Dėl nurodytų priežasčių medžioklėje draudžiamų ir leidžiamų naudoti įrankių nustatymas nelaikytinas medžioklės, kaip ūkinės veiklos, ribojimu ar draudimu, kurį būtina įtvirtinti Medžioklės įstatyme.

2.2. Pritarus Įstatymo projektui Nr. XIIIIP-4823 ir jį lydinčiam Įstatymo projektui Nr. XIIIIP-4845, medžioklėje draudžiamų naudoti įrankių nebebūtų galima reglamentuoti Medžioklės taisyklėse, tačiau ir Medžioklės įstatyme jie liktų nereglamentuoti, kadangi Įstatymo projekto Nr. XIIIIP-4823 1 straipsniu ir jį lydinčio Įstatymo projekto Nr. XIIIIP-4845 1 straipsniu siūloma panaikinti Medžioklės įstatymo 5 straipsnio 2 dalies 1 punkto ir Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 3 punkto nuostatas, numatančias, kad aplinkos ministras tvirtina Medžioklės taisykles, kuriose nustato draudžiamus ir leidžiamus naudoti įrankius, o Įstatymo projekto Nr. XIIIIP-4823 2 straipsniu keičiamo įstatymo 5¹ straipsnyje siūloma nustatyti tik medžiojant leidžiamus naudoti įrankius. Toks nacionalinis teisinis reguliavimas nebeužtikrintų 1.3

papunktyje minėtuose tarptautiniuose ir Europos Sąjungos teisės aktuose įtvirtintų tikslų ir principų, t. y. uždrausti tokius medžioklės būdus ir priemones, kurios gali sukelti stiprų rūšių populiacijos trikdymą ar net rūšies išnykimą vietiniu mastu, įgyvendinimo nacionaliniu mastu.

3. Nepritarti Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymo Nr. IX-966 papildymo 5¹ straipsniu įstatymo projektui Nr. XIIIP-4825 (toliau – Įstatymo projektas Nr. XIIIP-4825) dėl šių priežasčių:

3.1. Pritarus Įstatymo projektui Nr. XIIIP-4825, būtų įtvirtintas nenuoseklus teisinis reguliavimas, kadangi tą patį klausimą, t. y. draudžiamus naudoti medžioklės įrankius ir priemones, reglamentuotų du skirtingo lygmens teisės aktai – viena dalis draudžiamų naudoti įrankių būtų nustatyta Medžioklės įstatyme, kita dalis – Medžioklės taisyklėse. Toks sprendimas neatitiktų Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 5 ir 6 punktuose numatytų teisėkūros principų – teisėkūros efektyvumo, reikalaujančio pasirinkti veiksmingiausiai ir ekonomiškiausiai teisinio reguliavimo tikslą leisiančias pasiekti priemones, bei teisėkūros aiškumo, reiškiančio, kad teisinis reguliavimas turi būti logiškas, nuoseklus, glaustas, suprantamas, tikslus, aiškus ir nedviprasmiškas.

3.2. Įstatymo projekte Nr. XIIIP-4825 siūlomas nustatyti pavienis draudimas medžioklėje naudoti tam tikrus įrankius ir priemones neužtikrins, kad Įstatymo projekto Nr. XIIIP-4825 aiškinamame rašte numatytas tikslas, t. y. užkirsti kelią neetiškai ir itin žiauriai medžioklei, bus pasiektas. Medžioklė su leidžiamais naudoti įrankiais, pavyzdžiui, medžiokliniu šautuvu ir medžiokliniu peiliu, gali būti tiek etiška ir racionali, tiek neetiška ir žiauri, pavyzdžiui, medžiojant su netinkama šaudmens energija medžiojamasis gyvūnas gali būti tik sužeistas ir pabėgęs ilgai kęsti dideles kančias, kol galiausiai nugaiš. Be to, Medžioklės taisyklės nustato visumą tarpusavyje susijusių medžiojimo reikalavimų (iš kurių tik dalis yra leidžiami ir draudžiami naudoti medžioklės įrankiai) – toks sprendimas patogiausias tiek medžiotojams, tiek aplinkos apsaugos valstybinę kontrolę atliekantiems pareigūnams.

Ministras Pirmininkas

Aplinkos ministras